

strationen, Amtmænd o. s. v., have Bivirksomheder, idet saadanne Bivirksomheder antages at paavirke de Afgørelser, de træffe paa Embeds Vegne. Det er det Princip, der ligger til Grund for det hele. Betyder det andet end en ren Teori, betyder det noget, maa man foretage Forandringen straks. Betyder det ikke noget under de nuværende Forhold, mener man, at det ikke gælder de Mænd, der nu sidde inde med disse Embeder — og det er der ingen, der har paastaet — nuvel, saa gøre vi ingen som helst Forandring, før disse Embedsmænd nedlægge deres Embeder. Hvad de have nu, blive de ved med at beholde, thi under den Forudsætning have de overtaget deres Embeder. Det er et fuldstændig korrekt Standpunkt, hvorimod Bestemmelsen om 1917 er ganske hen i det blaa. Thi den Grund man har anført, at de saa skulde have faaet 2 Alderstillæg, betyder intet som helst, da de fleste i de højere Embedsstillinger have overskredet den Tid, da de overhovedet faa Alderstillæg. Alderstillægene i de højere Stillinger er ganske naturligt ikke saa mange som for Embedsmænd, der faa Embedet i en yngre Alder. Jeg har derfor, det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), ikke fundet Anledning til at foreslaa, at Bestemmelsen om Forbudet for Embedsmændene i Centraladministrationen først traadte i Kraft, naar de faa en ny Lønningslov. Der er Forskel paa min Stilling overfor disse Embedsmænd og min Stilling overfor Dommerne. Saa snart vi faa en ny Dommerlønningslov, der tager Hensyn til Bivirksomhedernes Bortfald, saa falde Bivirksomhederne bort i samme Øjeblik eller i næsten samme Øjeblik. Ganske anderledes er det med Centraladministrationens Embedsmænd. Jeg ønsker, de skulde have Lov til at beholde deres Bivirksomheder, saa længe de sidde i Embedet. Havde der været nogen som helst Ulempe ved, at de havde disse Bivirksomheder, vilde der have været Anledning til at gribe ind fra Ministrenes Side. Men med Hensyn til Nyudnævnelser finder jeg det ikke rigtigt fra et almindeligt Medlems Side at fremsætte Forslag om, at der til en Lov som denne skal være knyttet en anden Lønningslov, som giver højere Lønninger, det finder jeg er Ministeriets Sag. Med Hensyn til Dommere kan man træffe almenlydige Bestemmelser om højere Lønninger, men ved Udnavnelse af en Departementschef drejer det sig om et enkelt Tilfælde. Det er muligt, at en Minister med Lethed kan

faa den Mand, han ønsker, til at overtage Departementschefembedet til den Lønning, der findes, hvormed Statens Interesser alt saa ere veltjente. Men sige Ministrene, at det er umuligt under de forhaandenværende Forhold at faa de Mænd, de ønske, til at overtage Posterne, saa er det naturligt, som jeg har udtalt i Betænkningen, at Ministrene tage Spørgsmaalet under Overvejelse og forelægge et Forslag om andre Lønninger. Det er og maa være Forskellen paa min Stilling overfor Dommerne og overfor de højere Embedsmænd i Centraladministrationen.

H. Neergaard: Den ærede Ordfører udtalte, at jeg forsvarede „Bensystemet“. Ja, det gør jeg, men jeg forsvare det i den Forbindelse, at det ikke misbruges. Jeg pegede paa Faren ved at lade Bensystemet falde bort, naar man lader alt andet ligge og derved ophører med at lade Embedsmændene faa den Uddannelse, de faa gennem deres private Virksomhed, og dernæst paa Faren ved, at Embedsmændenes Kvalitet gaar ned, naar man, uden at forandre andre Forhold, forhindrer dem i at faa de Stillinger, de hidtil have haft. Jeg mener derfor, at denne Lovgivning i Virkeligheden er noget stykkevis, og at der ikke kan naas noget godt Resultat ad den Vej, uden at man omdanner hele Administrationen. Vil man Bensystemet til Livs, findes der i Virkeligheden ingen anden fornuftig og praktikabel Vej end at give Embedsmændene saa meget at bestille, at de ikke kunne overkomme at have Ben, og saa give dem en tilsvarende Lønning. Vil man omdanne hele Administrationen paa den Maade, er det en anden Ting, men dette er en Stump Lovgivning, som jeg ikke kan se, kan være til stor Nytte.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 8 af et *Mindretal* (Ellinger)

forkastedes med 57 Stemmer mod 11.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 2 af et *Flertal* (Efferisøe, N. Jensen, Edvard Larsen, Markvorsen, Marott, Mølgaard-Nielsen, Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds), Hans Nielsen (Viborg